

samme Lov, maatte der træffes en Ordning, hvorved man erstattede samtlige saadanne Institutioner deres Tab. Jeg gaar ud fra, at jeg har Lov til at opfatte den højtærede Justitsministers Standpunkt saaledes, at han ikke vilde have noget imod eller maaske endogsaa ansaa det for rimeligt, at der blev ydet Erstatning til disse Institutioner for det lidte Tab, altsaa ogsaa til Aarhus Hospital.

Spørgsmaalet er da kun, om det er retfærdigt og rigtigt at yde Erstatning for Tab, som Loven om Grundbyrderes Aflysning har forvoldt. Er det retfærdigt og rimeligt, bør dette jo være det afgørende Hensyn, og man bør da ikke afvise Krav fra Aarhus Hospital, fordi der, naar man tager Hensyn dertil, kan gøres lignende Krav gældende af andre Institutioner. En Opfyldelse af Andragendet kan saaledes nok drage Konsekvenser efter sig, men det maa ikke komme i Betragtning, naar man er enig om, at der er Tale om Retfærdighedskrav.

Med Hensyn til selve Ordningen af Erstatningen kan der være visse Vanskeligheder at overvinde. Men for Aarhus Hospital gælder der noget, som jeg mener har særlig Betydning, og som maaske kunde blive Grundlag for de Synspunkter, hvorefter senere Afgørelser kunde træffes. Jeg tænker paa de lokale Kommuneres Stilling til Institutionen. Jeg tror, det vilde være forsvarligt for Staten at tage sit Standpunkt under Hensyn til, hvorledes Kommunerne maatte stille sig til disse Institutioner. Hvis de Kommuner, i hvilke Institutionerne virker, fandt sig foranledigede til at yde Bidrag til Erstatning eller Støtte, tror jeg, at Staten, uden at komme ud i alt for vidtgaaende Konsekvenser, kunde yde en lignende Støtte. Aarhus Kommune har nu netop for at hjælpe Hospitalet ud over Krisen tilbudt at yde det et Tilskud paa indtil 6 000 Kr. for indeværende Regnskabsaar — det oplyses for øvrigt i Andragendet —, naar det kan nytte noget at yde disse Penge. Men det vil ikke kunne hjælpe synderligt, medmindre Hospitalet faar et betydeligt Tilskud ogsaa fra anden Side, og man tænker da i dette Tilfælde paa Staten. Man maa vel i øvrigt paa Grund af dette Tilbud fra Kommunen have Lov til at hævde, at det er af Betydning for Hospitalet at faa Erstatning for det Tab, som er paaført det, og at Hospitalet fortjener det. Naar Aarhus Kommune har gjort dette Tilbud, er Grunden ikke, at Hospitalet væsentlig er til Gavn for Byen og særlig kommer den-

nes trængende eller daarligt stillede Mennesker til gode, for det er ingenlunde Tilfældet. Hospitalet ligger vel i Aarhus By, men det er en Institution, som fortrinsvis yder Hjælp til Folk i de omliggende Kommuner, Kommunerne i Aarhus Stift. Naar Aarhus Kommune derfor har søgt at faa Staten til at støtte Hospitalet ved et Tilslag om en Bevilling paa indtil 6 000 Kr., er det i Virkeligheden meget uegennyttigt gjort af Kommunen, og det burde faa Staten til at yde en lignende Støtte for at holde denne Institution oppe, saa at den fremtidig kan virke i samme Omfang som hidtil. Jeg vil særlig henstille til de Repræsentanter i dette Ting, som er valgte omkring i Kommunerne i Aarhus Stift, om de ikke kunde være med til at støtte Bestræbelserne for at afbøde det Tab, som er paaført Aarhus Hospital og de øvrige Institutioner af samme Art, og derved bidrage til, at denne Institution kan virke i samme Udstrækning som hidtil, særlig til Gavn for Befolkningen i Landkommunerne. Naturligvis er der ogsaa enkelte i Aarhus By, som nyder godt af Hospitalet, det kan ikke nægtes, men det er, som sagt, særlig fra Landet, det faar sine Beboere.

Jeg saa derfor meget gerne, at Justitsministeren stillede sig imødekommende overfor mit Ændringsforslag om, at Sagen henvises til Ministerens Overvejelse, og at Justitsministeren saa vidt muligt medvirkede til, at man fik en Ordning paa dette Omraade, hvorved det Tab, som Loven om Aflysning af Grundbyrder har medført for disse Institutioner, i nogen Grad kunde blive opvejet.

N. Johan Laurson: Jeg fremdrog ved Finanslovforslagets første Behandling Spørgsmaalet om de velgørende Institutioner, som har lidt Tab ved Gennemførelsen af Loven om Aflysning af Grundbyrder, og jeg paaviste, at dette Tab vil forringe deres Virksomhed og skade mange Smaafolk, som har faaet Støtte af de paagældende Stiftelser. Saa indkom dette Andragende fra Aarhus Hospital, som er blandt dem, skønt det hører til de mindre, til Finansudvalget. Det lykkedes desværre ikke at formaa Udvalget og Ministeren til at tage denne Sag i deres Haand, men jeg vil gerne støtte det Forslag, som nu er stillet af det ærede Medlem fra Aarhus (Simonsen), saa at vi muligvis kunde komme til en Forstaaelse og der kunde falde nogle velvillige Ytringer fra den højtærede Justitsminister om at tage Sagen under fornyet og velvillig Overvejelse. Der er en ganske særlig